

Religioonisotsioloogiline uuring “Elust, usust ja usuelust 2015”

Tulemuste esmatutvustus

Pressikonverentsi abimaterjalid 15.06.2015 kell 11.00

Rahvusraamatukogu kuppelsaalis

Eesti Kirikute Nõukogu
Tallinn 2015

PRESSITEADE

8.6.2015

Sotsioloogilise uuringu „Elust, usust ja usuelust 2015“ tulemusi tutvustav PRESSIKONVERENTS 15. juunil, kell 11.00 Rahvusraamatukogu kuppelsaalis.

OÜ Saar Poll viis käesoleva aasta kevadel läbi uuringu „Elust, usust ja usuelust“ järjekordse etapi. Viieaastase intervalliga toimuv uuring on juba viies – esimene samanimeline uuring korraldati 1995. aastal. Uuringu esmaseid tulemusi tutvustatakse 15. juunil, kell 11.00 Rahvusraamatukogu kuppelsaalis.

Uuringu tulemusi tutvustab OÜ Saar Poll sotsioloog Kai Maasoo, kes vaatleb olulisimaid muutusi võrreldes 2010. aasta samalaadse uuringuga. Küsimustiku ette valmistanud komisjoni poolt esineb ettekandega teoloog Dr Ingmar Kurg, kes otsib vastust küsimusele, kas uuringu tulemused toetavad palju-kuulutatud väidet eestlaste erilisest usuleigusest.

Pressikonverentsil kuulutatakse välja kahe Eesti Kirikute Nõukogu religioonisotsioloogia stipendiumi konkurss. Esimene on Dr Hans Hanseni (1929–2003) stipendium, mis asutati 2003. aastal Eesti religioonisotsioloogia alusepanija mälestuseks. Teist stipendiumi antakse välja esmakordselt ja see on pühendatud väljapaistva sotsioloogi Dr Andrus Saare (1946–2015) mälestusele. Religioonisotsioloogia stipendiume antakse välja seoses mõne suurema uuringu läbiviimisega. Käesolevad stipendiumid antakse kvalitatiivuuringu läbiviimiseks eestimaalaste religioosetest hoiakutest.

Samuti antakse pressikonverentsil teavet käesoleva aasta 17.-18. novembril Tartu Ülikoolis toimuvast konverentsist „Maarjamaa – ajaloo teadmusega eilsest homsesse“, millel muuhulgas tutvustatakse uuringu tulemuste põhjal valminud uurimusi.

Uuringu „Elust, usust ja usuelust 2015“ tellis Eesti Kirikute Nõukogu, mis on 1989. aastal asutatud kümnet liikmeskirikut ühendav oikumeeniline mittetulundusühing.

Eerik Jõks
eerik@ekn.ee
646 10 28

SAAR

POLL

ELUST, USUST JA USUELUST 2015

Kai Maasoo, Saar Poll OÜ sotsioloog
15. juuni 2015

UURINGU TAUST

Uuringu eesmärk:

Saada ülevaade Eesti elanikkonna usulistest vaadetest ning religiooni ja teiste eluvaldkondadega seotud hoiakutest ja uskumustest

Sihtgrupp:

15-74-aastased Eesti elanikud

Meetod:

Silmast silma intervjuud, proportsionaalne juhuvalim

Vastanute arv:

1002

Küsitlusaeg:

10. aprill – 02. mai 2015

Tellijä:

Eesti Kirikute Nõukogu

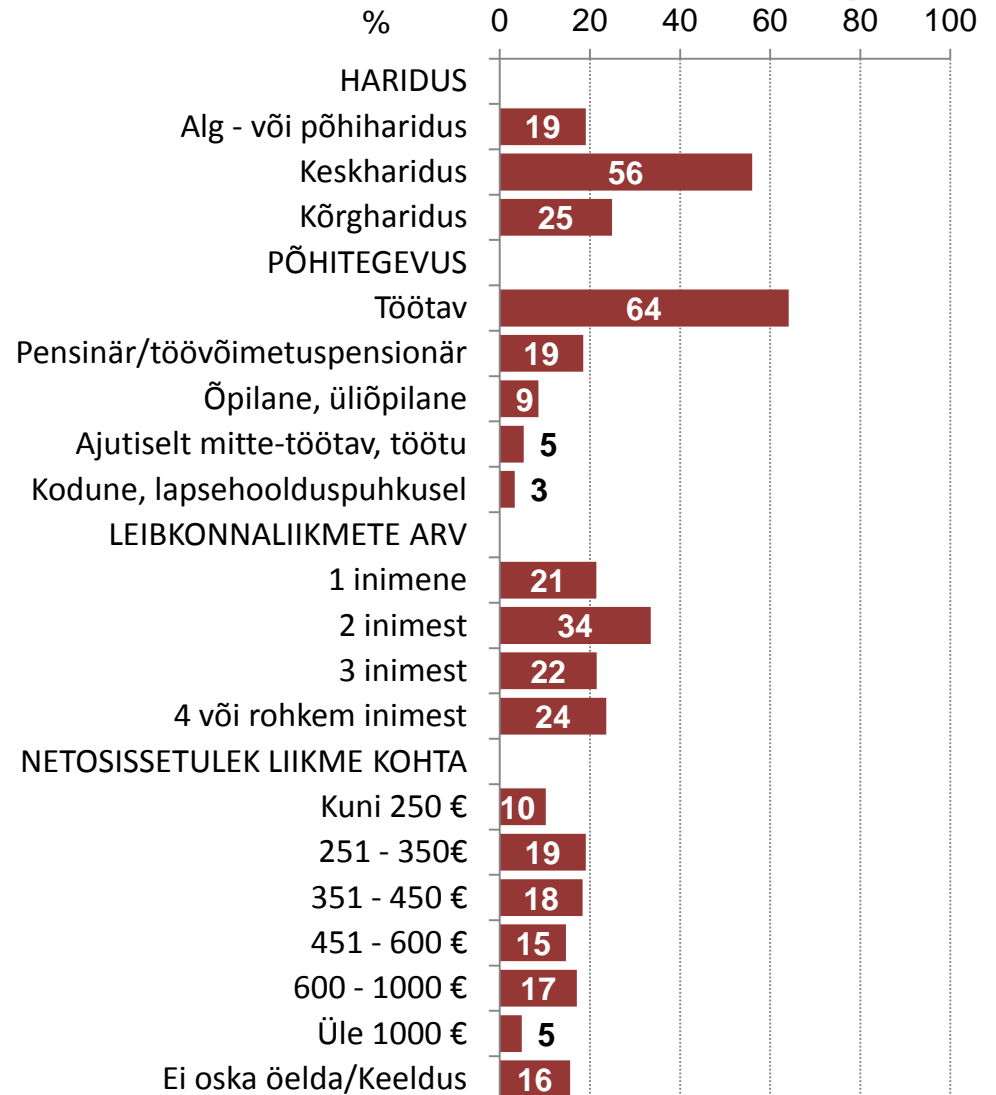
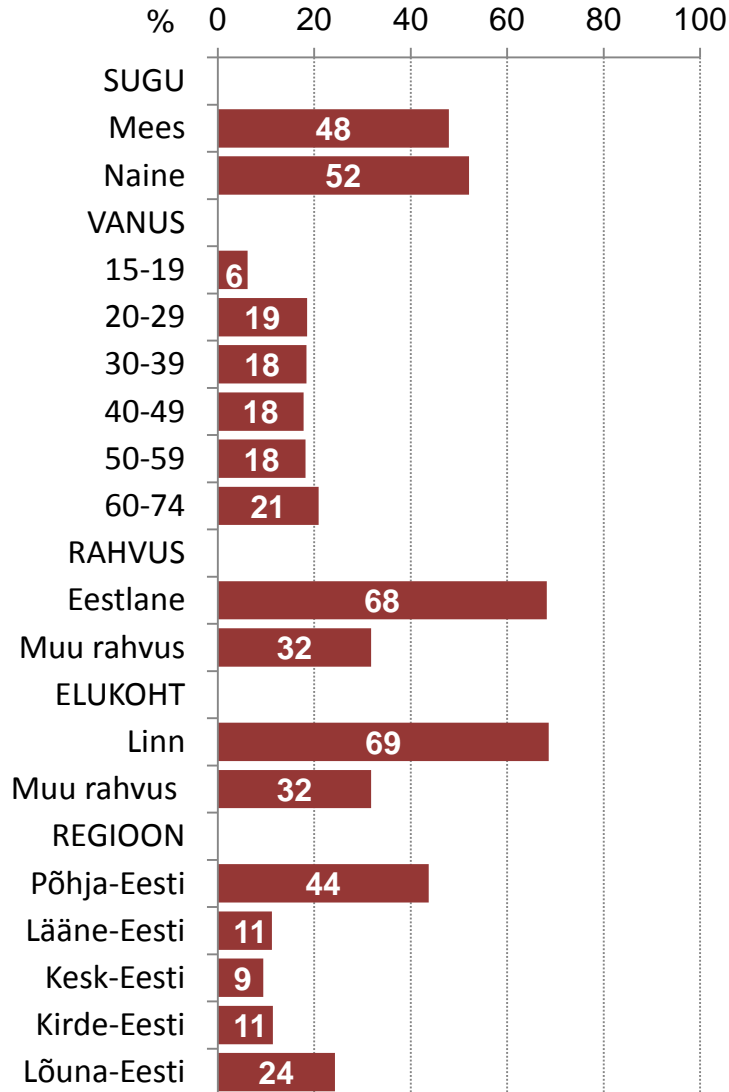
Võrdlusandmed:

2010. aastal läbi viidud samalaadne uuring

Käsitletavad teemad:

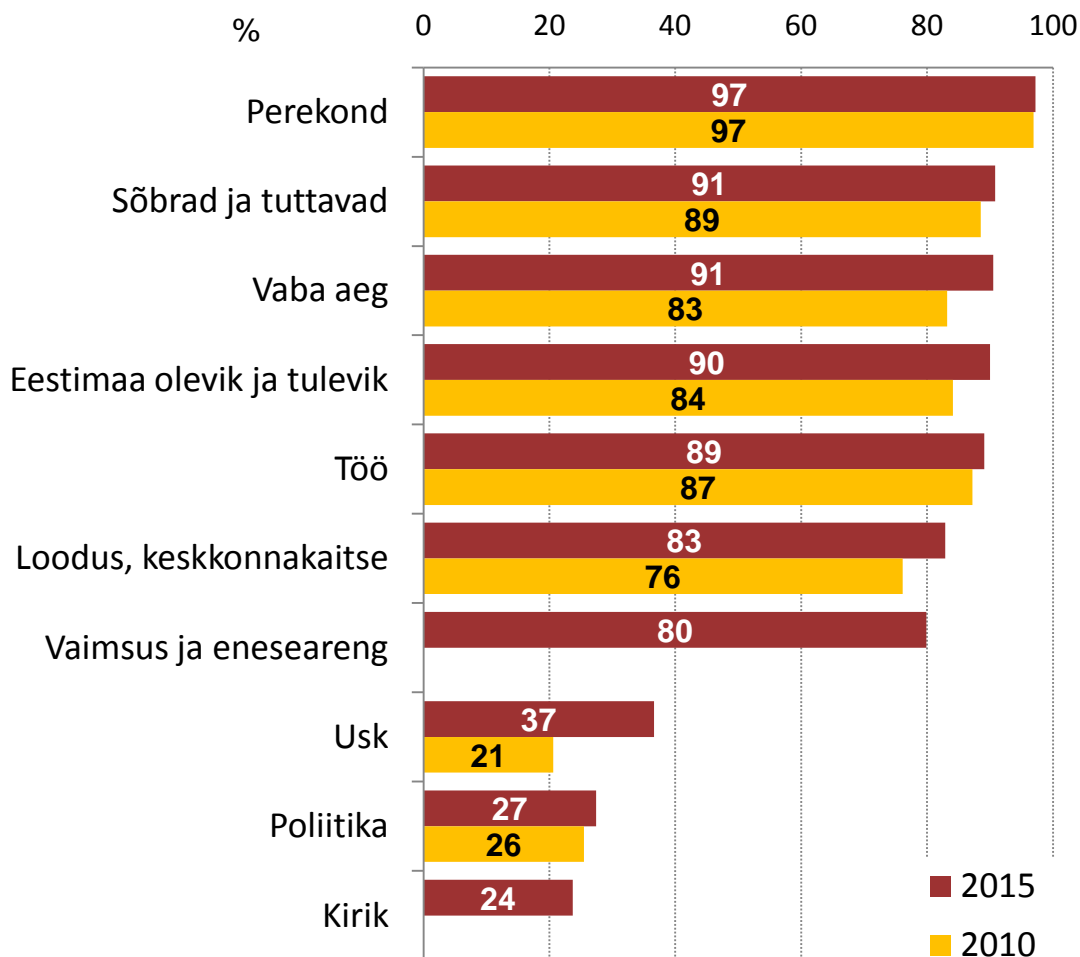
- Erinevate eluvaldkondade tähtsustamine
- Eesti elanike usklikkus
- Kogudusse kuulumine, ristimine ja leeris käimine
- Religiooniõpetus ja usuliste teadmiste saamine
- Kiriku roll
- Elanike uskumused ja tõekspidamised

VASTAJATE PROFIIL

ELUVALDKONDADE TÄHTSUSTAMINE

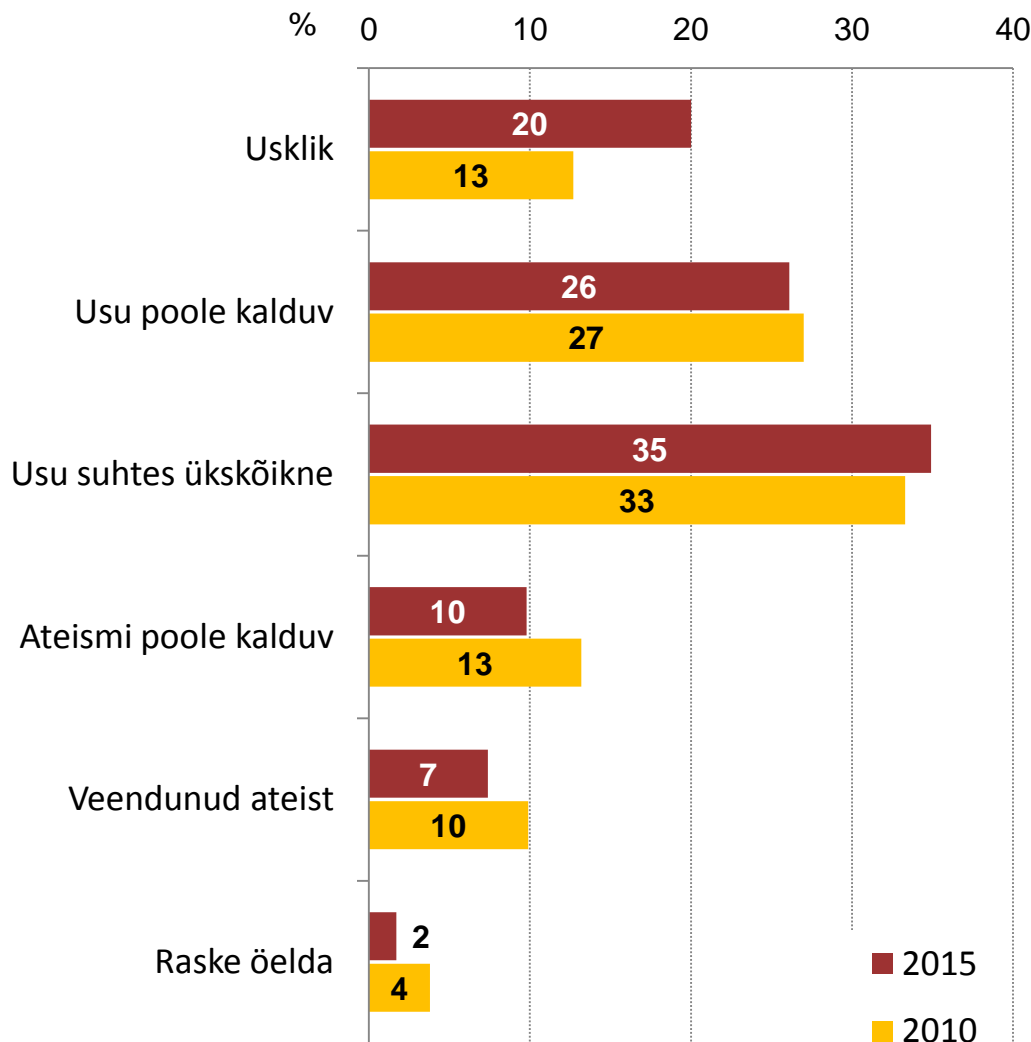
Elanike osakaal, kelle jaoks tähtis või väga tähtis

Usk keskmisest tähtsam:

- Mitte-eestlased
- Kõrgema haridusega inimesed
- Naised
- Vanemad inimesed
- Kirde- ja Põhja-Eesti
- Linnade elanikud

EESTI ELANIKE USKLIKKUS

11% eestlastest ja 38% mitte-eestlastest peab end usklikuks.

Lisaks usklikkus keskmisest kõrgem:

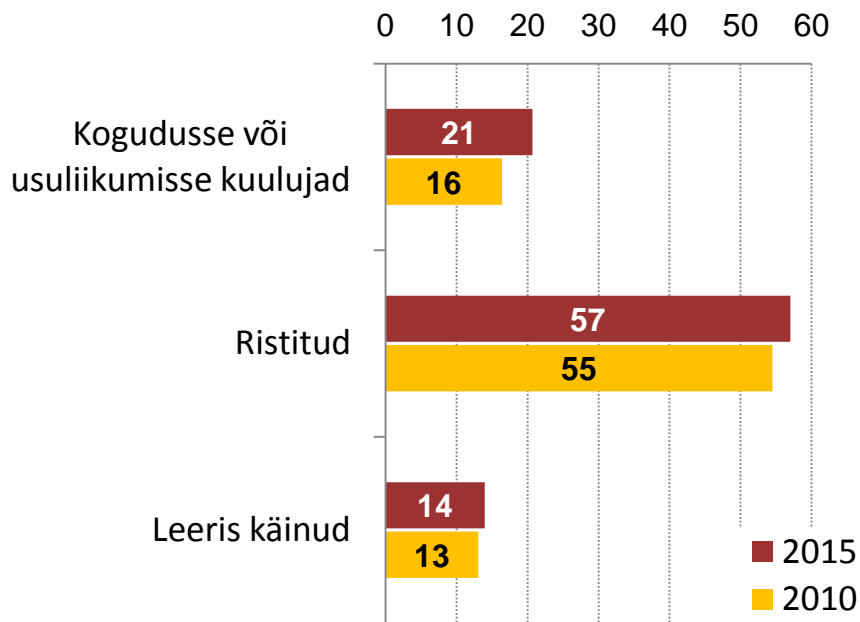
- Kirde-Eesti elanikud (34%)
- 50-74-aastased (28%)
- Naised (25%)
- Linnaelanikud (25%)
- Kõrgharidusega vastajad (22%)

**Jumala olemasolusse usub 39% Eesti elanikkonnast:
28% eestlastest ja 62% mitte-eestlastest.**

- Uslikest 78%
- Ülejäänutest 3-5%

KOGUDUSSE KUULUMINE, RISTIMINE JA LEER

Osakaal elanikest %

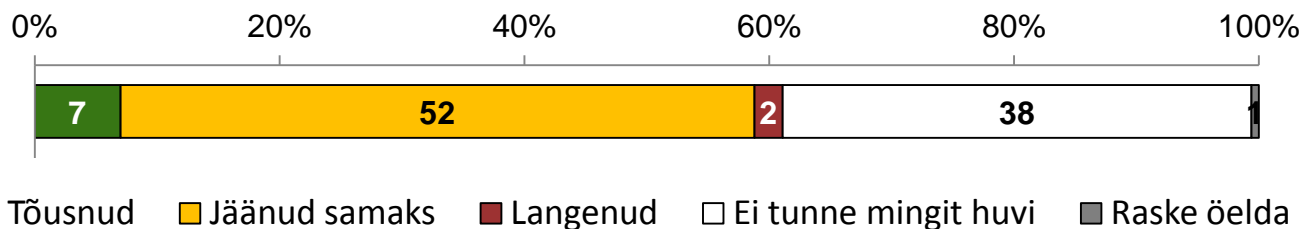

Rahvuselised eripärad:

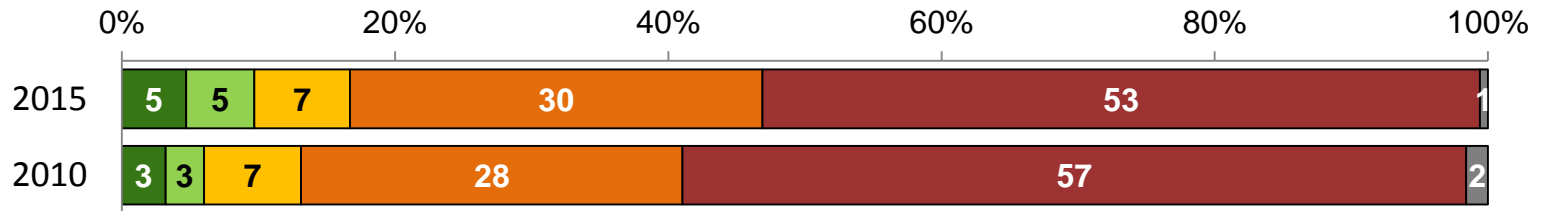
- Kogudusse kuulub 19% eestlastest ja 25% mitte-eestlastest
- Ristitud on 46% eestlastest ja 80% mitte-eestlastest
- Leeris on käinud 18% eestlastest ja 6% mitte-eestlastest

Kogudustest või usuliikumistest kuulatakse enim õigeusku (40%) ja luteri usku (36%).

Kas Teie huvi kristluse vastu on viimase aasta jooksul...

JUMALATEENISTUSEST OSA VÕTMINE

■ Iga nädal ■ Kord-paar kuus ■ 3-4 korda aastas ■ 1-2 korda aastas ■ Üldse mitte ■ Raske öelda

Miks käiakse jumalateenistusel?

- Mulle meeldivad vanad traditsioonid (51%)
- Saan sealt hingerahu (44%)
- Käin seal koos lähedastega, pereliikmetega (43%)

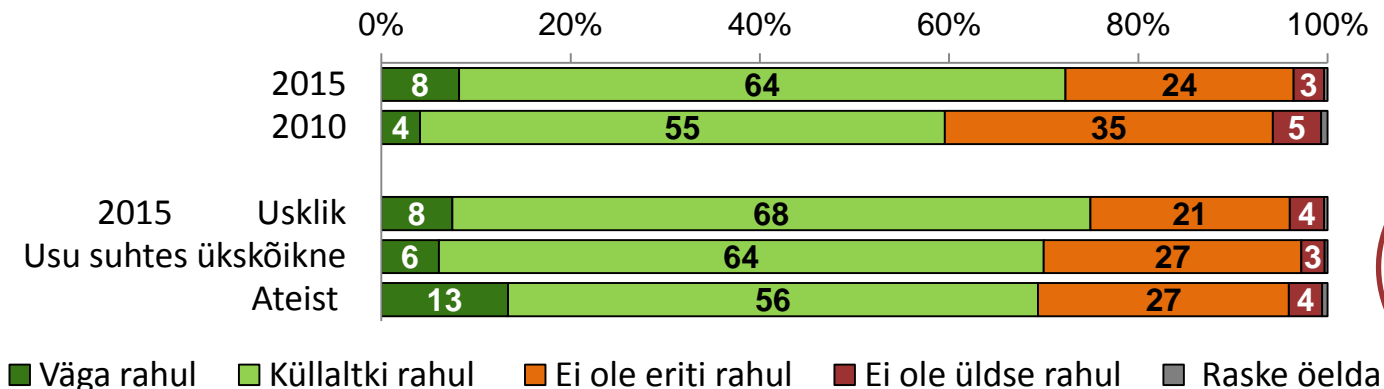
Miks ei käida jumalateenistusel?

- Ma ei ole usklik, see ei puuduta mind (54%)
- Mul ei ole aega (36%)
- Ma ei soovi end siduda mitte ühegi organisatsiooniga, sh kirikuga (28%)

Viimase 5 aasta jooksul on **10% suurenenud** nende osakaal, kes otsivad jumalateenistusest hingerahu.

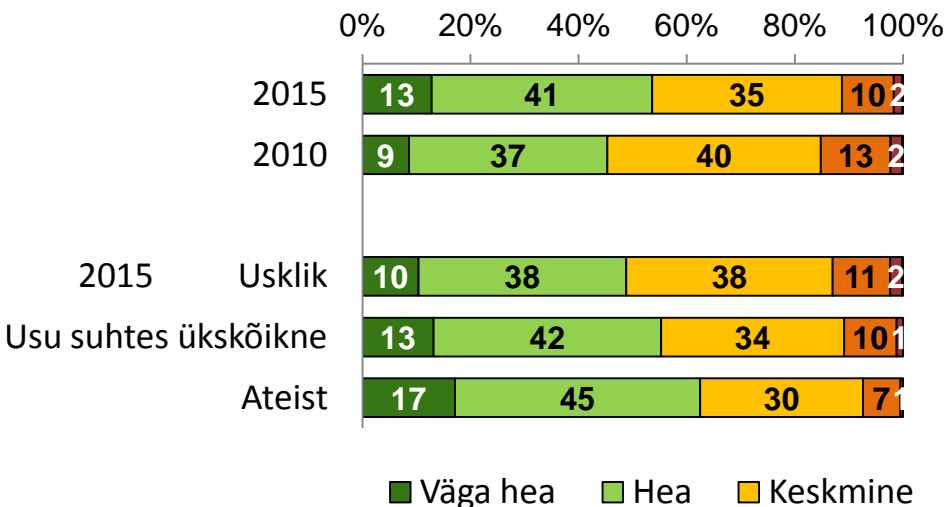
USKLIKKUS JA ELUGA RAHULOLU

Rahulolu eluga praegusel hetkel

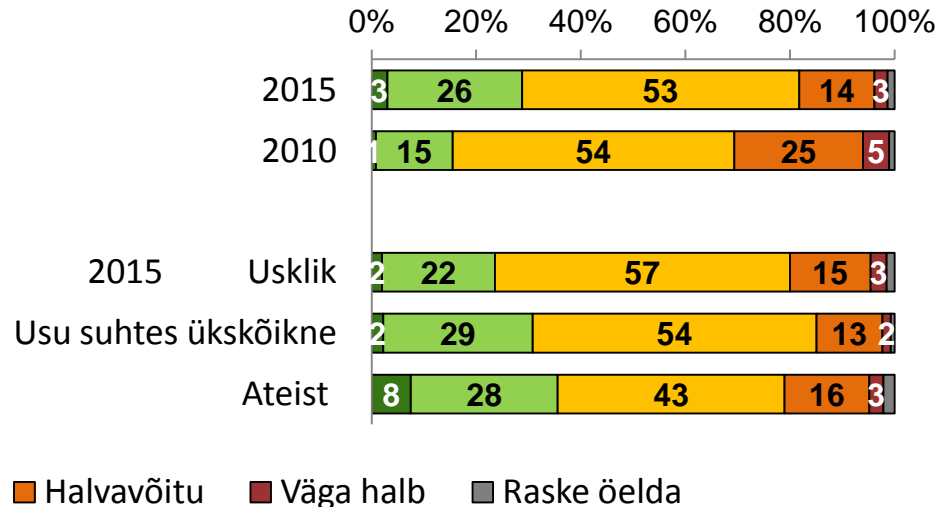

Usklike madalam hinnang tervisele ja majanduslikule olukorrale on seotud vanusega.

Tervislik seisund

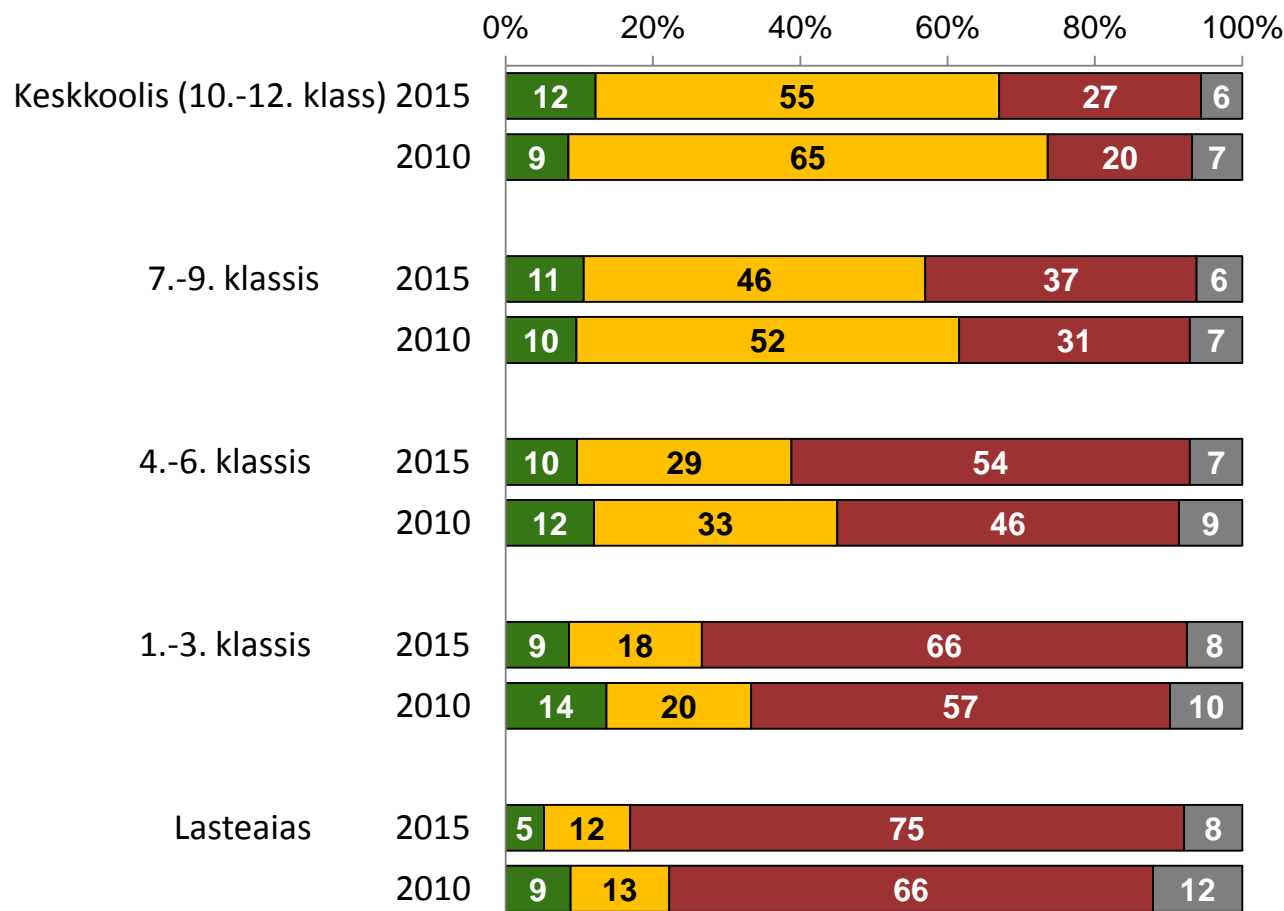
Majanduslik olukord

SUHTUMINE RELIGIOONIÕPETUSSE

Millistesse kooliastmetesse peaks religiooniõpetuse aine kuuluma?

■ Põhiainena ■ Valikainena ■ Ei peaks andma religiooniõpetust ■ Raske öelda

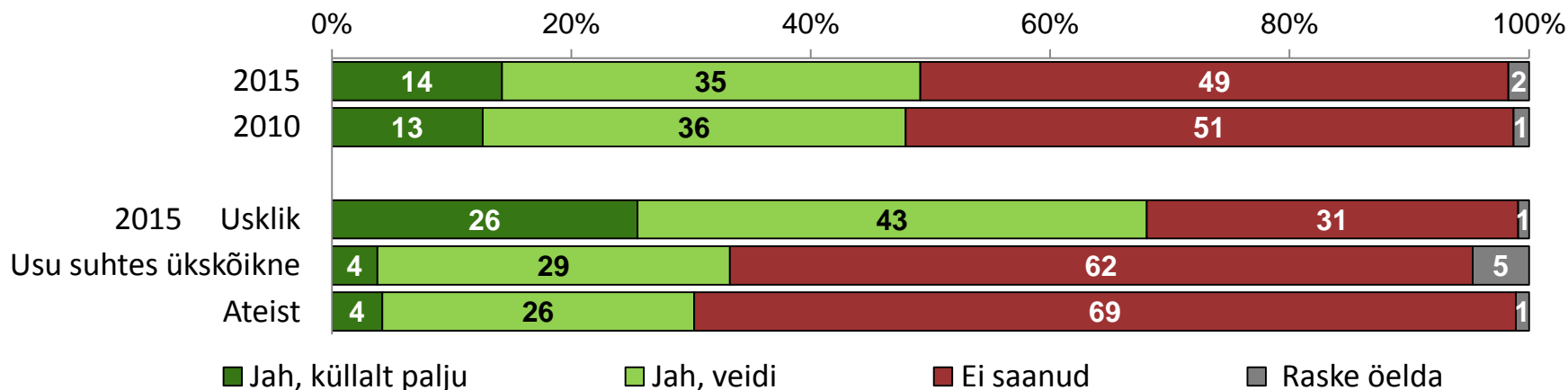
44% elanikest suhtub kindlasti või pigem toetavalt kristlikesse üldhariduskoolidesse Eestis.

17% elanikest paneks pigem või kindlasti oma lapse kristlikusse kooli.

90% elanikest on täiesti või pigem nõus sellega, et inimene võiks midagi teada erinevatest maailma religioonidest.

USULISTE TEADMISTE SAAMINE

Kas Te saite lapsepõlves usulisi teadmisi?

Usulisi teadmisi saadakse enam **vanaema(de)lt** (63%), **emalt** (49%), vähem isalt (19%), vanaisa(de)lt (14%) ja teistelt pereliikmetelt.

Vähemalt kord kuus on religioosete teemade üle mõelnud **21%** inimestest.

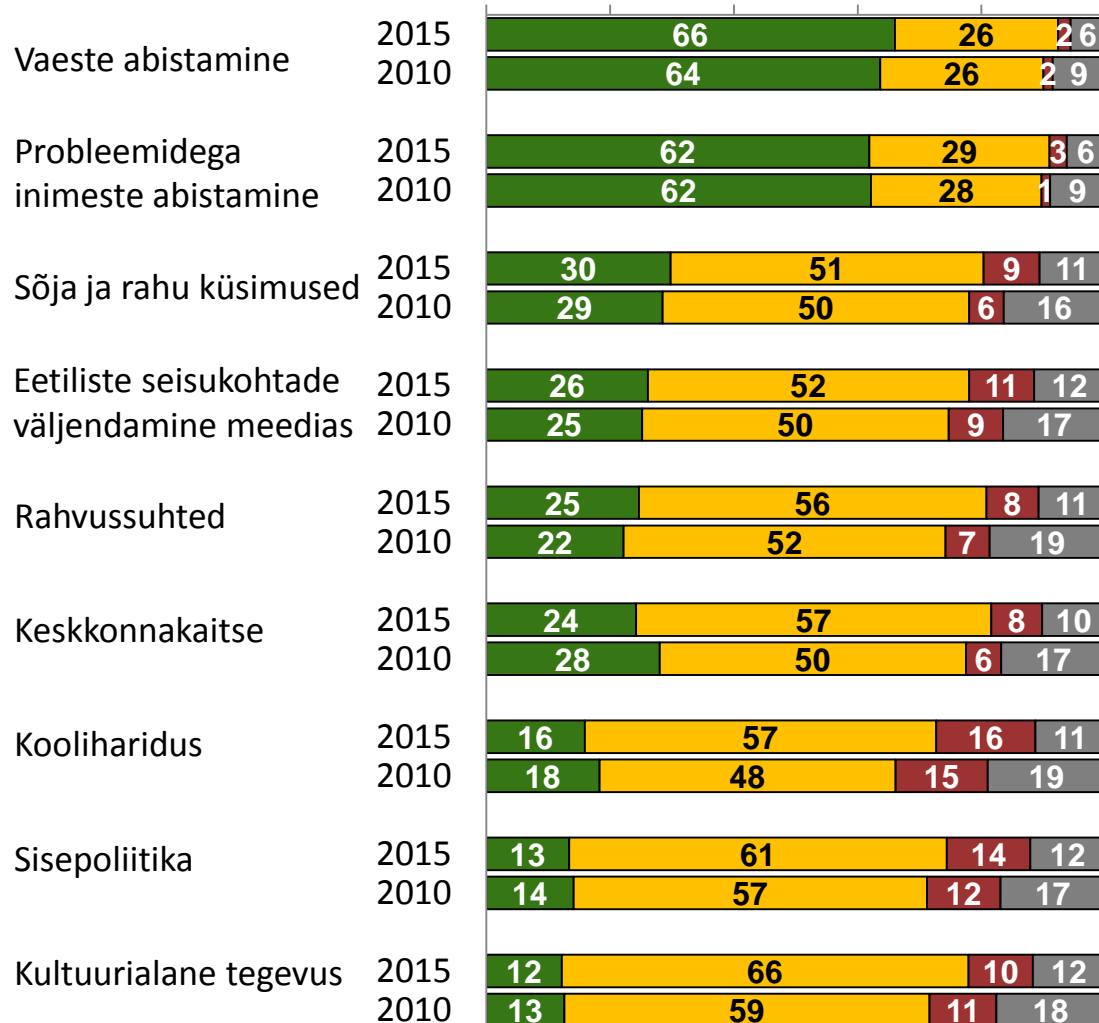
Pereliikmetega on kord kuus sellel teemal rääkinud **14%** ja sõpradega **13%** vastanutest.

KIRIKU ROLL ÜHISKONNAS

Milline peaks olema kiriku roll?

■ Senisest suurem ■ Praegune roll on sobiv ■ Senisest väiksem ■ Raske öelda

0% 20% 40% 60% 80% 100%

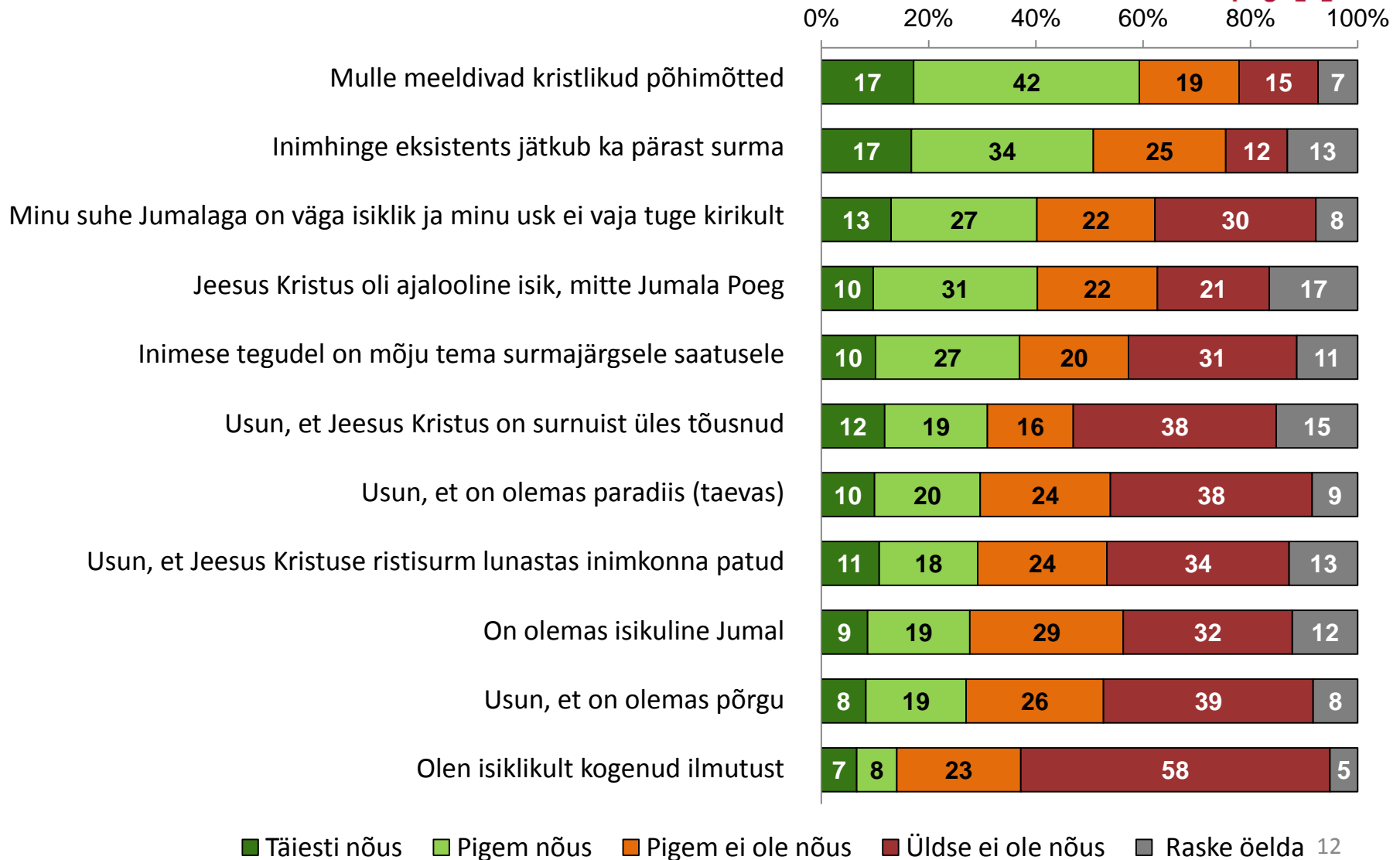

47% vastajatest arvab, et kirik soodustab nende rahvuskultuuri säilimist.

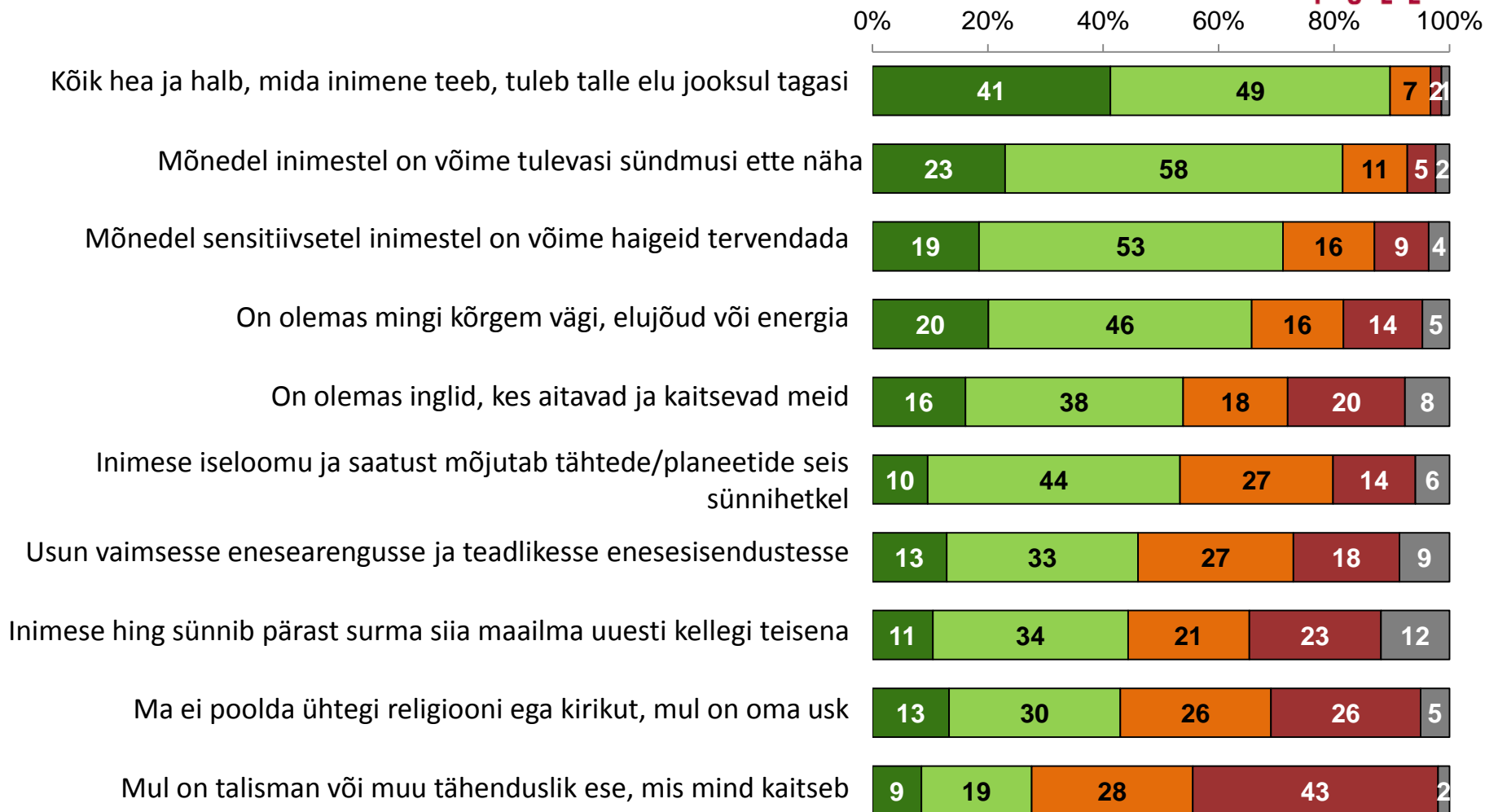
Umbes pooled (54%) elanikest arvavad, et kirik võiks olla kaasatud riiklikult tähtsate pühade või sündmuste tähistamisel.

72% vastajatest on nõus või pigem nõus, et kirik ei peaks kaasa minema kõikide ühiskondlike muutustega, vaid jääma kindlaks oma õpetusele ja moraalinormidele.

EESTI ELANIKE USKUMUSED JA TÕEKSPIDAMISED I

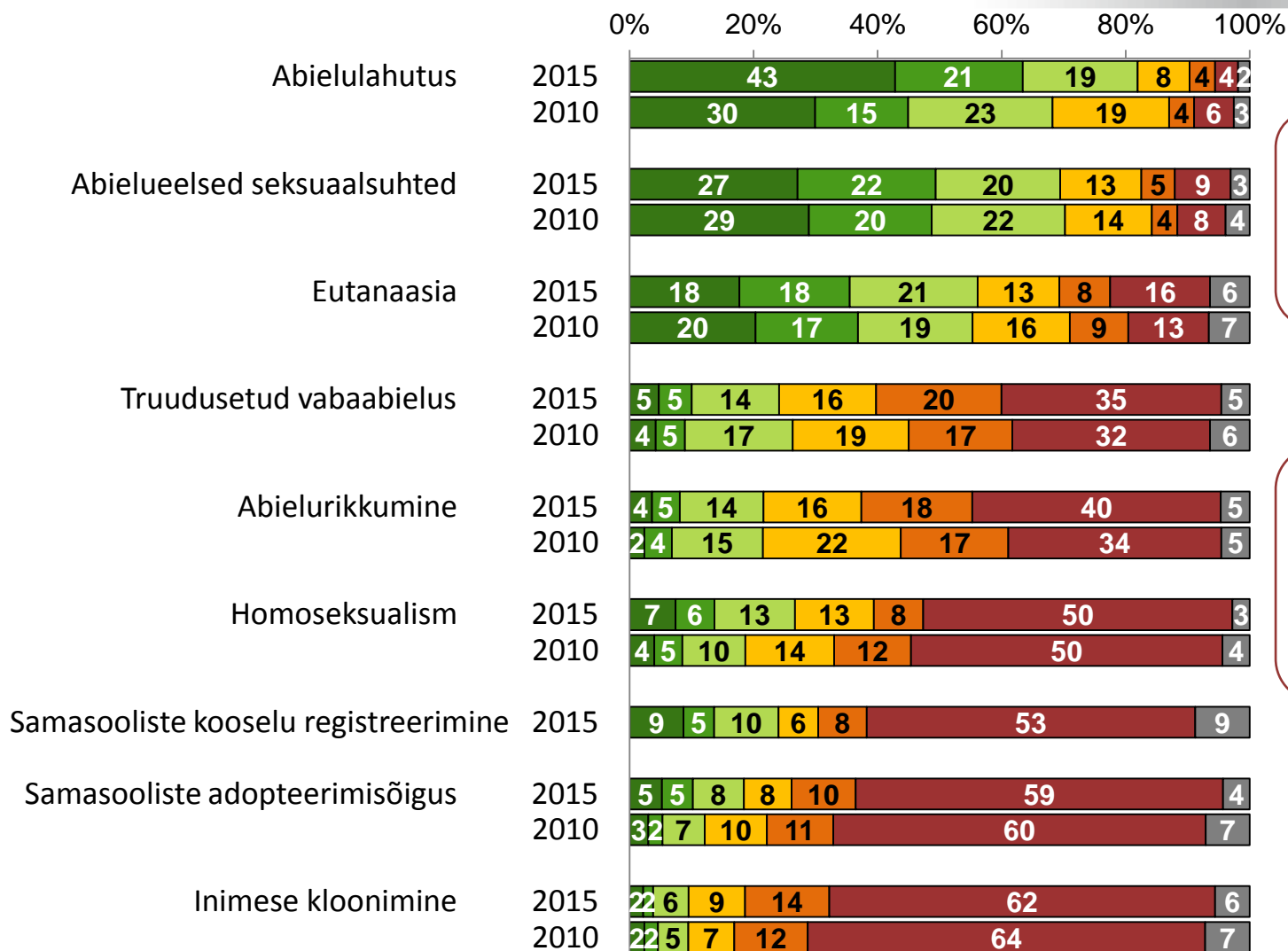

EESTI ELANIKE USKUMUSED JA TÕEKSPIDAMISED II

■ Täiesti nõus ■ Pigem nõus ■ Pigem ei ole nõus ■ Üldse ei ole nõus ■ Raske öelda

TEGEVUSTE LUBATAVUS JA MITTELUBATAVUS

10% Eesti elanikkonnast arvab, et abort ei ole kunagi õigustatud.

70% Eesti elanikkonnast leiab, et surmanuhtluse rakendamine on õigustatud teatud kuritegude puhul.

Saar Poll OÜ

Endla 4, 10142 Tallinn, Eesti

Tel: 6 311 302

E-post: infosaar@saarpoll.ee

www.saarpoll.ee

Jahedusest soojenemise suunas – eestlaste usuleiguse müüdi mälestuseks

Ettekanne pressikonverentsil „Elust, usust ja usuelust“, 15.06.2015 Tallinnas

Dr Ingmar Kurg, Eesti Kirikute Nõukogu “Elust, usust ja usuelust” asjatundjate komisjoni liige

OÜ Saar Poll viis Eesti Kirikute Nõukogu tellimusel läbi uuringu „Elust, usust ja usuelust“ järjekordse etapi. Viieaastase intervalliga toimuv uuring on järjekorras juba viies. Esimene uuring korraldati 1995. aastal, mille ettevalmistamise juures tookord olin. Aastal 1995 olid huviringis üldisemad küsimused: kuidas liigitub eestimaalane usu-uskmatuse suhtes, kuidas näeb välja kirikusse kuulumine, millised on eestimaalaste eetilised hoiakud ja moraalistandardid, suhtumine religiooniõpetusse jm. Aastate jooksul on uuringuga liitunud sotsiolooge ja religioonisotsiolooge ning küsimustega minnakse üha sügavamale. Nüüd tuntakse huvi eestlaste uskumuste varjundite suhtes, nende hulgas uusususundid ja nn. uus vaimsus. Käesolevasse uurimusse, mida täna esitleme, on lisandud veel üks uus suund: teoloogiline. See küsib, millised on inimeste usutunnistuslikud tõekspidamised, kui nad ütlevad, et on usklikud või ei ole usklikud.

Täna on väärikas meenutada suurmeest Dr. Andrus Saart ja tema avastusi eestimaalaste usklikkusest. Mäletan pressikonverentsi viis aastat tagasi siinsamas saalis. Andrus oli evelil ja pisut ka kõhevil. Ta rääkis oma avastusest, seepeale aga vabandas, et peab veel otsima tõendeid, et olla kindel. Ning hiljem, raamatus „Astu alla rahva hulka“ (2012) kinnitas ta oma heureka. Tookord rääkis Andrus Saar eestimaalaste viiest sotsioloogilisest portreest, mis moodustub vastavalt inimeste suhtumisest moraali ja usu küsimustesse. Nendest kaks gruppi peab usku oma elus oluliseks.

Esimest gruppi polnud raske ära arvata, sest sääraseid inimesi ollakse igapäevaelus sageli märganud ning selliste tunnustega grupp stigmatiseeriti juba nõukogude ajal. Tüüpiline Eesti usklik on: naine; mitte-eestlane, kelle kodune keel on vene keel; üksik, lesk või lahutatud; elab Tallinnas või Põhja- ja Lõuna-Eestis; eakas pensionär; madala haridustasemega; sissetuleku poolest vaene inimene.

Teine grupp usku oma elus oluliseks pidavaid inimesi oli aga üllatuseks. Selle grupi tüüpilise esindaja portree on järgmine: naine; niihästi eestlane kui ka vene keelt kõnelev; abielus ja perekonnainimene; tallinlane; nooremas keskeas; kõrgema haridusega; ettevõtte juht või spetsialist; jõukamal järjel. Kui need kaks gruppi kokku liita, siis saab keskmist Eesti usklikku lausa lokaliseerida: see on „Tallinnas elav vene keelt kõnelev naine“. Uuring 2015 kinnitas niisuguste gruppide olemasolu taas, kusjuures nooremad usklikud naised elavad Tallinnas, vanemad aga Kirde-Eestis.

Kas on võimalik teada saada põhjuseid nende gruppide tekke kohta, eriti viimast leidu silmas pidades? Mulle meenub, kuidas 1990. aastate algul tungles kirikutes noor või väga noor põlvkond Eesti inimesi, kes tahtsid saada ristitud ja leeritatud või laulatatud. See oli lühikest aega kestnud usubuuum, mis juba aastaks 1993 haihtus ja kirikuliste read hõrenesid jälle. Ent küllap mingi ususeeme sai külvatud; tookordsed noored on tänaseks jõudnud elu esimeste saavutusteni, töö, kodu ja lasteni, ning nende positiivne hoiak usu suhtes ilmutab end taas.

Tõsiasi, et naistel on märkimisväärselt suurem panus rahva religioossuses, osutab usu edasiandmise korraldusele põlvkondade vahel. Esmased usulised teadmised saadakse vanaemalt (63%, võrreldes 2010. aastaga on vanaema roll kasvanud veelgi) ja emalt (49%), ning see põhimõte kehtib niihästi poiste kui tüdrukute puhul. Tänapäevki naised räägivad oma pereliikmetega ja sõpradega religiooni ja usu teemadel sagedamini kui mehed, loevad usuteemalisi raamatuid ja jälgivad ajakirjandust. Nõnda siis on naispool usutraditsioonide edasiandja tänaseni, ja selles peitub ühe rahva tarkus. Veel markantseid erinevusi, kus naispool edestab meespoolt: 12% naise ja 8% mehi mõtleb religioossetele teemadele peaaegu igal nädalal; 15% naise ja 6% mehi palvetab iga päev. Meeste käes on usu teemadel tegelemise ülekaal vaid internetis ja sotsiaalvõrgustikes. Naised tahaksid olla kiriklikult laulatatud, kuid mehed kiriklikult maetud.

Venekeelsete inimeste kõrgem religioossus võrreldes eestlastega oli tõendatud juba uue milleeniumi algul. Nüüdseks on erisus kasvanud veel enam venekeelsete kasuks (eestlastest on ristitud 46% ja mitte-eestlastest 80%; kristlaseks nimetab end 31% eestlasi ja 69% mitte-eestlasi; ateiste on mitte-eestlaste hulgas kaks korda vähem kui eestlaste hulgas); see eristumine on ilmne hulgas küsimustes, eriti traditsiooniliste moraaliväärtuste kaitsmisel ning kristliku usutunnistuse põhimõtete omamisel. Venekeelse elanikkonna usklikkus võrreldes eestlastega ei ole individuaalne, vaid väljendub kiriklikus seotuses.

Müüt eestlaste erilisest usuleigusest võrreldes teiste Euroopa rahvastega on olnud kiire kinnistuma ja on visa kaduma. Jah, Eesti käib ühte sammu sekulariseeruva lääne ühiskonnaga ning on üle võtnud mitmeid nüüdisaegseid kombeid. Usuline skepsis oli süvenemas haritlaste seas Eesti Vabariigis enne Teist maailmasõda. Nõukogude aeg pidurdas läänelikke arenguid, ent tegi puhta töö nn formaalsete kirikuliikmete osas, sest usklikeks jäid end nimetama tõepoolest vaid usklikud. Kui hinnatakse tänapäevase eestlase religioossust, siis on selleks niisugune ühiskond, mis on üle elanud taasiseseisvumise aegse usulise vaimustuse buumi 1990. aastate algul ning selle järel läinud tagasi oma tavaliste käitumismallide juurde. *European Values Study 2008* kolme näitaja järgi oli Eesti tagantpoolt kolmas (suutmata siiski edestada Ida-Saksamaad ja Tšehhit, kuid ka Taani ja Prantsusmaa on lähedal Eestile): a) kuulumine kirikusse, b) uskumine Jumalasse või c) enese usklikuks pidamine. Need kohanäitajad kinnitavad, et Eesti kuulub kiiresti sekulariseeruvate lääne riikide hulka, mis tähendab seda, et ühiskondlik korraldus ja kirik kui organiseeritud religioon käivad kumbki oma teed, et kirikul ei ole ühiskonnaelule otsest mõju ning et kristlikel sümbolitel pole üldkehtivat tähendust ja ka individuaalsel tasandil ei tunnista inimesed end usklikeks.

Ent sellega Eesti sekulariseerumine ja kuulumine viimase viisiku klubisse piirdub. Järsult muutub Eesti asend pingereas ning jätab maha Ida-Saksamaa ja Tšehhi, siis kui küsitakse väärtushinnangute ja -hoiakute kohta omal maal. Omatakse valdavalt konservatiivseid eluhoiakuid, kusjuures ent usklikeks või mitteusklikeks nimetavad inimesed jagavad neidsamu seisukohti ühtemoodi, nagu tegi kindlaks kirikuõpetaja Annika Laats (vt. Astu alla rahva hulka; Eesti Kirikute Nõukogu 2012, lk. 166-192). Veendunud mitteusklike on Eestis kordades vähem kui Tšehhis ja Ida-Saksamaal; samas on eestlaste „millesegi uskumine“ Euroopa kõrgeim – 50% (vt. Marju Lauristini uuring 2013). Seletamatuna näib, et eestlane, kes ise kirikusse ei taha kuuluda ja käib seal harva, usaldab oma kirikute tegevust Euroopa keskmisel tasemel, sarnaselt nagu padukatoliiklik maa Portugal või ortodoksne Küpros. Usutakse, et kirik vastab inimese hingevajadustele – 66%. Uurijad Eva-Liisa Jaanus ja Marge Unt on järeldanud sellest, et eestlase uskmatuse pole uskmatuse, vaid peataolek ja sageli teadmatus oma valikuvõimalustest (vt. Astu alla rahva hulka; Eesti Kirikute Nõukogu 2012, lk. 213-229). Mõningast leevendust usulisel enesemääramisel on pakkunud 2015. aasta küsitlustesse lisatud võimalus nimetada end mittereligioosseks, ent vaimseks inimeseks, nõnda et 43% kristlaste (ristitute) kõrvale on tõusnud 41% „vaimseid mittereligioosseid“ inimesi. Sellegipoolest jätab 20% end nii religioosselt kui ka vaimselt otsijateks.

Kui nüüd midagi jäeldada eestimaalaste usklikkuse kohta, siis loodetavasti osatakse võtta arvesse, et mõningad positiivsed protsendid Euroopa taustal, mis Eestile osaks saavad, on tingitud mitte ainult eestlastest endast, vaid tulemust mõjutab ka mitte-eestlaste, s.h venekeelsete elanike teistsugune usuline koondportree. Ent millises suunas on liikumas viimaste aastate eestimaalased, seda saab 2015. aasta uuringu taustal öelda küll. Võrdlus viie aasta taguse uuringuga annab mitu vihjet selle kohta, et eestimaalaste usklikkus on tõusuteel ja sellele usklikkusele antakse rohkemal määral sisu. Mõningad näited:

- Usu kui eluvaldkonna tähtsus on kahekordistunud.
- Ristitute protsent vastanute hulgas on tõusnud.
- Huvi kristluse vastu on kasvanud kolm korda rohkematel inimestel kui neil, kellel see huvi on langenud.

Ühe küsimusega maadleb eestlane veel: kiriku koht tema elus ja ühiskonnas. Eestlane, olgugi et kirikliku elu suhtes loid, tahab et kirik oleks nähtav ja kirikus toimuks väärikas usuline tegevus. Kuigi ta ise ei käi kirikus ega tarbi kiriklike sümboleid, on ta rahul, kui keegi teeb seda tema eest. Kirikute kohaolu väärust näeb eestlane mitte niivõrd individuaalsel tasandil, kuivõrd üldisemas, kollektiivses tähenduses. Kirikust on kujunemas sümbol rahvuskultuurile; ja on õige, et kui pidada silmas Eesti erinevaid konfessioonikirikuid, siis just need on sümboleks erinevatele rahvuskultuuridele. Arvatakse, et kirik soodustab rahvuskultuuri säilimist – keskmine 47%, milles on nii mehed kui naised enamvähem ühtemoodi nõus, ent mitte-eestlased koguni 53% (68% mitte-eestlasi on veendunud, et nende rahvuskultuur on tugevasti kristlusest mõjutatud; sedasama arvab oma rahvuskultuuri kohta 49% eestlasi). Ent see, mida mitte-eestlane ei oska näha kiriku seostes Eesti omariiklusega, näeb eestlane üllatava selgusega – 66% eestlasi soovib kirikute kaasamist riiklikult tähtsate pühade ja sündmuste tähistamisel. Suurima üksmeelega kinnitab 73% vastanutest, et erinevate kirikute koostöö tõstab kirikute usaldusväarsust ühiskonnas.

*Kogumik "Astu alla rahva hulka. Artikleid ja arutlusi Eesti elanikkonna vaimulaadist", toim. Eerik Jõks, Eesti Kirikute Nõukogu 2012 on leitav:
http://www.ekn.ee/astu_alla.php*

PRESSITEADE

15.06.2015

Eesti Kirikute Nõukogu kuulutab välja konkurssi Dr Hans Hanseni ja Dr Andrus Saare stipendiumidele

Dr Hans Hanseni (1929–2003) stipendium asutati 2003. aastal Eesti religioonisotsioloogia alusepanija mälestuseks. Dr Andrus Saare (1946–2015) stipendiumit antakse välja esmakordselt ja see on pühendatud väljapaistva sotsioloogi mälestusele, kes huvitus süvitsi religioonisotsioloogiast ja oli Eestis sellel alal üks teerajajaid. Stipendiume antakse üldjuhul välja iga viie aasta tagant koos uuringu „Elust, usust ja usuelust“ järjekordse etapi toimumisega. Stipendiume võidakse välja anda ka uuringutevahelisel ajal ja/või seoses mõne muu suurema uuringu toimumisega.

Dr Hans Hanseni stipendiumi fond käesoleval aastal on 1100.- eurot millest antakse vastavalt laekunud taotluste sisule ja mahule välja kuni kaks stipendiumit. Dr Andrus Saare stipendiumi fond käesoleval aastal on 1100.- eurot millest antakse vastavalt laekunud taotluste sisule ja mahule välja kuni kaks stipendiumit.

Stipendiumid on mõeldud uurijatele, kes huvituvad eestimaalaste religioonikaemusest ja religiooni praktiseerimisest. Stipendiumeid võivad taotleda nii tegevteadlased kui üliõpilased. Üliõpilaste taotluste puhul on vajalik juhendava õppejõu kaasamine uurimuse kavandamisse. Soositud on juhendava õppejõu ja üliõpilase või üliõpilaste ühine taotlus, milles juba tegutsev teadlane kaasab oma üliõpilase või üliõpilased uurimuse läbiviimisesse. Stipendiume võivad taotleda ka uurijad, kes on varem Eesti Kirikute Nõukogult sellesarnaseid stipendiume saanud.

Käesoleva aasta stipendiumikonkurssiga soovib stipendiumide andja soodustada Eestimaal elavate kristlaste kvalitatiivset uurimist süvaintervjude kaudu, tehes seda uurimuse „Elust, usust ja usuelust 2015“ tulemuste taustal. Saabunud taotlusi hindab Eesti Kirikute Nõukogu religioonisotsioloogia komisjon ja teeb Eesti Kirikute Nõukogu juhatusele ettepaneku stipendiumide eraldamiseks. Taotluste esitamise tähtaeg on 29. juuni (vt. allpool) ja stipendiumid kuulutatakse välja hiljemalt 6. juulil Eesti Kirikute Nõukogu kodulehel www.ekn.ee.

Määratud stipendiumid on kasutamiseks 2015. aasta jooksul. Läbi viidud uurimuse kirjeldus, materjalid (sh. intervjuude transkriptsioonid) ja vähemalt esmane analüüs tuleb esitada hiljemalt 18.12.2015. korrektset kirjalikus vormis, mida stipendiumi andja võib kasutada oma publikatsioonides. Stipendiumide andja ei välista võimalust, et analüütiline töö materjaliga jätkub 2016. aastal, aga 18.12.2015 peab olema esitatud piisav materjal, mis lubab anda tehtud tööle adekvaatse hinnangu.

Sooviavaldajatel palutakse edastada Eesti Kirikute Nõukogu sekretariaati hiljemalt 29. juuniks allolev teave:

1. nimi;
2. aadress, telefon ja e-posti aadress;
3. kui tegu on üliõpilasega, siis: õppeasutus, eriala, kursus ja juhendajapoolne kinnitus uurimuse kavandamises osalemise kohta;
4. lühike elulookirjeldus, sh. varem saadud stipendiumid ja toetused;
5. lühike kirjeldus senisest tegevusest religioonisotsioloogias;
6. lühike kirjeldus kavandatavast projektist, sh. kirjeldus planeeritavast tegevusest, rakendatavatest meetoditest ja loodetavast tulemusest; kirjeldus kokku ei tohi olla mahukam, kui 3000 tähemärki;
7. kui stipendiumi toetusel tehtav töö on osa mõnest suuremast projektist, siis sellekohane seletus;
8. tööplaan stipendiumi kasutamiseks.

Eesti Kirikute Nõukogu jätab endale õiguse nõuda kandidaatidelt vajadusel täiendavaid ja/või täpsustavaid andmeid ja/või dokumente. Täiendavat teavet stipendiumi tingimuste kohta saab Eesti Kirikute Nõukogu teadurilt Eerik Jöksilt e-posti aadressil eerik@ekn.ee ja telefonil 646 1034.

Eesti Kirikute Nõukogu sekretariaat
Tehnika 115 Tallinn 10139
ekn@ekn.ee
646 10 28

PRESSITEADE

15.06.2015

Eesti Kirikute Nõukogu kuulutab välja registreerumise konverentsile „Maarjamaa – ajaloo teadmusega eilsest homsesse“

Kahepäevane konverents toimub 17.-18. novembril Tartu Ülikooli peahoones, Tartu Pauluse Kirikus ja Tartu Kolgata Kirikus.

Ettekandjatena astuvad üles: Marju Kõivupuu, Vello Salo, Eenok Haamer, Lea Altnurme, Tauno Toompuu, Ingmar Kurg, Peter Allan (Suurbritannia), Pavel Hošek (Tšehhi Vabariik), Atko Rimmel, Ringo Ringvee, Meego Rimmel, Kaido Soom, Liina Kilemit, Urmas Viilma, Tõnu Lehtsaar.

Konverentsi keskseks eesmärgiks on arutleda, mida on Eestimaale tähendanud kaheksa sajandit siin tegutsenud ristikogudus ja kuidas me sooviksime astuda üheskoos Eestimaa üheksandasse kristlikusse sajandisse.

Mitmed konverentsi ettekanded käsitlevad religioonisotsioloogilise uuringu „Elust, usust ja usuelust 2015“ tulemuste põhjal tehtud uurimusi.

Mõlemal konverentsi päeval toimub kaks mõttekodade sessiooni, mis tähendab, et mõlemal päeval saab osaleda kahes mõttekojas ja konverentsi jooksul neljas mõttekojas.

Mõttekodade eelistused saab märkida registreerumisel. Mõttekodade teemad on:

1. Kristlikud koolid ja noortekultuurid – juhatavad Triin Käpp ja Liivika Simmul
2. E-Kirik? Kristlus meedias – juhatavad Allan Tankler ja Kerstin Kask
3. Kristlik sõnum: sisu ja vorm – juhatavad Katri Aaslav-Tepandi ja Mart Jaanson
4. Kas ajaloost õpitakse? – juhatavad Marju Lepajõe ja Priit Rohtmets
5. Uskumine, kuulumine ja eluviis – juhatavad Tõnu Lehtsaar ja Anne Kull
6. Maarja kirikutes ja kultuuris – Tauno Teder ja Urmas Nagel

Soodushinnaga 20.- eurot saab registreeruda kuni 1. juulini 2015. Registreerumine hinnaga 25.- eurot kuni 1. novembrini 2015.

Üliõpilastele on konverents prii. Üliõpilased, kes soovivad konverentsil toitlustamist (kaks lõunasööki ja kohvipausid) palutakse tasuda 10.- eurot. Korraldajate soov on, et keegi ei jääks konverentsile tulemata majandusliku kitsikuse pärast. Sestap on võimalik taotleda prii osavõttu. Selleks tuleb kõigepeale ennast konverentsile registreerida ja seejärel saata taotlus osavõtumaksust vabastamise kohta Eerik Jõksile aadressil eerik@ekn.ee. Registreeruda saab ka Eesti Kirikute Nõukogu sekretariaadis telefonil 646 10 28.

Osavõtumaksu saab tasuda: Eesti Kirikute Nõukogu, SEB EE431010052039486002. Selgitusse palun kirjutage: Konverents 2015. Vajadusel saab Eesti Kirikute Nõukogu esitada osavõtumaksu kohta arve.

Osavõtumaksu eest saab lisaks konverentsi mahukale sisulisele osale konverentsi jaotusmaterjalid, kahe päeva lõunasöögi ja kohvipausid ning prii osalemise muusikalisel mõtisklusel Pauluse kirikus 17. novembril.

Konverentsile saab registreeruda:

Eesti Kirikute Nõukogu kodulehel **www.ekn.ee**

või

otseviitena **www.ekn.ee/konverents2015**

või

Eesti Kirikute Nõukogu sekretariaadi telefonil 646 10 28.

Eesti Kirikute Nõukogu sekretariaat
Tehnika 115 Tallinn 10139
ekn@ekn.ee
646 10 28